

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Fluorescite 100 mg/ml injektioneste, liuos

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

1 ml injektionesteliuosta sisältää 100 mg fluoreseiniinia (113,2 mg fluoreseiniinatriumia). Yksi 5 ml:n injektiopullo sisältää 500 mg fluoreseiniinia (566 mg fluoreseiniinatriumia).

Sisältää natriumia (fluoreseiniinatriumia ja natriumhydroksidia) määrinä, joiden osuus on enintään 1,45 % (noin 3,15 mmol) per annos.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Injektioneste, liuos

Kirkas, punaoranssi liuos

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Tämä lääkevalmiste on tarkoitettu vain diagnostiseen käyttöön.
Silmänpohjan fluoreseemiangiografiatutkimuksiin.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Aikuiset, myös vanhukset

Ruiskuta 5 ml Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuosta nopeasti kynärtaipeen laskimoon, sen jälkeen kun varotoimenpiteet ekstravasaation välttämiseksi on tehty. Erittäin herkkiä kuvantamismenetelmiä, kuten skannaavaa laseroftalmoskooppia, käytettäessä Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuoksen annos on pienennettävä 2 ml:aan.

Pediatriset potilaat

Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuoksen käyttöä ei ole tutkittu lapsipotilailla, joten tietoja annostuksen muuttamisesta ei ole. Siksi Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuosta ei pidä käyttää alle 18-vuotiaille potilaille, sillä sen tehoa ja turvallisuutta ei ole varmistettu tässä ikäryhmässä.

Munuaisten vajaatoiminta (glomerulusfiltraatio (GFR) alle 20 ml/min) sairastavat potilaat

Rajalliset kokemukset munuaisten vajaatoiminta sairastavista potilaista (GFR alle 20 ml/min) viittaavat siihen, ettei annoksen muuttaminen ole yleensä tarpeen, vaikka erityminen saattaa olla hitaampaa munuaisten vajaatoiminnan yhteydessä (ks. kohta 5.2).

Dialysipotilaat: Pienennä annos 2,5 ml:aan (puolet injektiopullon sisällöstä).

Antotapa ja fluoroiva angiografia

Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuosta saavat käyttää vain lääkärit, joilla on fluoresoivan angiografiatutkimuksen tekemiseen ja tulkintaan liittyvää teknistä asiantuntemusta.

Valmiste on tarkoitettu vain laskimonsisäiseen käyttöön.

Huuhtele laskimokanyylit steriilillä natriumkloridiliuoksella (0,9 %) ennen lääkkeiden injisoimista ja injisoimisen jälkeen fysikaalisten yhteensopimattomuusreaktioiden välttämiseksi. Annos injisoidaan nopeasti (suositeltu nopeus on yleensä 1 ml/sekundi) kyynärtaipeen laskimoon käyttäen 23 gaugen (G) siipineulaa, kun varotoimenpiteet ekstravasaation välttämiseksi on tehty. Verkkokalvon ja silmän suonikalvon suonissa näkyy yleensä luminenssia 7–14 sekunnin kuluttua.

Lisäohjeita lääkevalmisteen oikeasta antotavasta ja käytöstä, ks. kohdat 6.2 ja 6.6.

4.3 Vasta-aiheet

Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuosta ei saa antaa intratekaalisesti eikä valtimoon.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Fluoreseiniinatrium voi aiheuttaa vakavia intoleranssireaktioita.

Jos potilaas on saanut vakavia intoleranssireaktioita ensimmäisen angiografian aikana, uuden fluoreseiniangiografian hyötyä on punnittava vaikeiden (mahdollisesti kuolemaan johtavien) yliherkkyysreaktioiden riskiä vastaan.

Tällaiset intoleranssireaktiot ovat aina ennalta-arvaamattomia, mutta ne ovat yleisempää potilailla, joilla on aikaisemmin todettu haittavaikutuksia fluoreseini-injektiota jälkeen (muista oireista kuin pahoinvoimia ja oksentelua), joilla on aiemmin ollut allergiaa, kuten ruoka-aineiden tai lääkkeiden aiheuttamaa urtikariaa, astmaa, ihottumaa tai allergista nuhalla, tai joilla on aiemmin ollut keuhkoastmaa.

Ihon intrakutaanikokeet eivät ennusta luotettavasti näiden intoleranssireaktioiden ilmaantumista, joten niiden käyttö voi olla vaarallista. Tämän diagnoosin tekeminen edellyttää allergiasairauksien erikoistuneen lääkärin konsultointia.

Angiografiatoimenpiteen riskien ja hyötyjen suhdetta on harkittava potilaalla, joilla on ennestään sydänverisuonitauti, diabetes mellitus tai muita vastaavia sairauksia sekä useita samanaikaisia lääkehoitoja (etenkin beetasalpaajat, ks. kohta 4.5).

Potilaalla ennestään oleva munuaistoimintaan vaikuttava systeeminen sairaus saattaa lisätä potilaan riskiä. Lääkärin on arvioitava seerumin kreatiinipitoisuuden suurenemista potilaan ikään, sairaushistoriaan ja tämänhetkiseen terveydentilaan nähden ja määritettävä mahdolliset haitat ja hyödyt ennen fluoreseiniin käytön aloittamista.

Kirjallisuuden mukaan fluoreseiniangiografia voi seerumin kreatiinipitoisuuden nousun perusteella aiheuttaa varjoainenefropatian. Varjoainenefropatia voi olla loppuvaiheen munuaissairauden etenemisen riskitekijä.

Jokaiselta potilaalta on otettava ennen angiografiaa tarkat esitiedot, joista selviävät mahdolliset aikaisemmat sydän- ja keuhkosairaudet, allergiat tai muu samanaikainen lääkitys (kuten beetasalpaajat, myös silmätippaliuokset) (ks. kohta 4.5). Jos sellaisen potilaan, jolla tiedetään olevan yliherkkyysreaktion riski, tai beetasalpaaja (myös silmätippaliuoksia) saavan potilaan angiografiatutkimus on ehdottoman välttämätön, se on tehtävä tehohoitoon (elvytykseen) perehtyneen lääkärin valvonnassa. Beetasalpaajat voivat heikentää

verisuonten kompensaatioreaktioita anafylaktisen sokin aikana ja adrenaliinin tehoa mahdollisen verenkiertokollapsin yhteydessä. Lääkärin on selvitetävä ennen fluoreseiniinatriuminjektion antamista, saako potilas parhaillaan beetasalpaajalääkitystä.

Esilääkitystä voidaan antaa. Vaikiden haittavaikutusten vaara on siitä huolimatta olemassa. Esilääkityksenä käytetään pääasiassa suun kautta annettavia H1-antihistamiineja, joiden jälkeen annetaan kortikosteroideja ennen fluoreseini-injektiota. Koska tällaiset haittavaikutukset ovat harvinaisia, tästä esilääkitystä ei suositella kaikille potilaille.

Fluoreseiniinatriumin käyttöön liittyvän yliherkkyyssreaktioiden vaaran vuoksi:

- Tutkimusta tekevän silmälääkärin on seurattava tarkoin potilaan tilaa koko tutkimuksen ajan ja vähintään 30 minuuttia sen jälkeen,
- Infusiokanyli on jätettävä paikoilleen vähintään 5 minuutin ajaksi, jotta mahdolliset vaikeat haittavaikutukset voidaan hoitaa ilman viivytyksiä,
- Saatavilla on oltava nopeaan elvytykseen tarvittava asianmukainen välineistö, ja elvytys aloitetaan asentamalla ensin toinen laskimokanyli plasmatilavuuden korjaamista varten (vesiliuoksen polyionisia tai kolloidisia plasman korvikkeita) ja jotta adrenaliinia voidaan antaa injektiona laskimoon suositeltuna annoksesta (ks. kohta 4.5).

Huomaa:

Ekstravasaatiota on vältettävä fluoreseiniiliuoksen korkean pH-arvon vuoksi, sillä se voi aiheuttaa vaikean paikallisen kudosvaurion (useita tunteja kestävä kova kipua käsivarressa, ihmisen kuoriutumista, pinnallisen laskimotulehdusen). On varmistettava, että neulan kärki on laskimossa oikeassa asennossa.

Ekstravasaatiotapaauksissa injektio on heti keskeytettävä. Kudosvauriota on hoidettava ja kipua lievitettävä asianmukaisin toimin.

Jos potilaalle tehdään röntgentutkimus 36 tunnin (fluoreseiniin pisin eliminoitumisaika) kuluessa injektiosta, kuona-aineiden poistoon liittyvien elinten ylikorostuminen röntgenkuvaassa voi johtaa väärään tulkiintaan.

Tämä lääkevalmiste sisältää 72,45 mg natriumia per 5 ml:n injektiopullo, joka vastaa 3,7 % WHO:n suosittelemasta natriumin 2 g:n päivittäisestä enimmäissaannista aikuisille.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Fluoreseini on suhteellisen reagoimaton väriaine eikä spesifisiä yhteisvaikutuksia muiden lääkeaineiden kanssa ole raportoitu. Joitakin harvoja raportteja on saatu mahdollisista yhteisvaikutuksista orgaanisten anionitransporttereiden kanssa sekä tietyjen laboratoriokokeiden häiriintymisestä. Fluoreseini voi vaikuttaa tietyihin veri- ja virtsa-arvoihin 3 tai 4 vuorokauden ajan käytön jälkeen. Varovaisuus on tarpeen seurataessa sellaisten lääkeaineiden pitoisuuksia, joilla on kapea terapeuttininen leveys, kuten digoksiini ja kinidiini. Yhdisteet, jotka estävät orgaanisten anionien (esimerkiksi probenesidin) aktiivista kuljetusta tai kilpailevat sen kanssa, voivat vaikuttaa fluoreseiniin systeemiseen profiliin.

Fluorescide 100 mg/ml injektionesteliuoksen samanaikainen käyttö beetasalpaajien (myös silmätippaliuosten) kanssa voi joissakin harvinaisissa tapauksissa johtaa vaikeisiin anafylaktisiin reaktioihin. Beetasalpaajat voivat heikentää verisuonten kompensaatioreaktioita anafylaktisen sokin aikana ja adrenaliinin tehoa mahdollisen verenkiertokollapsin yhteydessä, mikä voi edellyttää tehohoitolääkitystä ja jopa elvyystä (ks. kohta 4.4).

Muiden liuosten samanaikaista laskimonsisäistä antoa tai Fluorescide 100 mg/ml injektionesteliuoksen sekoittamista muiden liuosten kanssa on vältettävä, koska yhteisvaikutusten mahdollisuutta ei voida sulkea täysin pois.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Tietoja Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuoksen käytöstä raskauden aikana ei ole lainkaan tai on liian vähän. Eläinkokeissa ei ole todettu teratogeenisia vaiktuksia (ks. kohta 5.3). Varmuuden vuoksi on suositeltavaa välttää Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuoksen käyttöä raskauden aikana.

Imetys

Systeemisen annon jälkeen natriumfluoreseiniä erittyy äidinmaitoon enintään 7 päivän ajan. Imeväiseen kohdistuvia riskejä ei voida sulkea pois. Tästä syystä imetyt on lopettava 7 vuorokauden ajaksi fluoreseiniangiografian jälkeen. Tänä aikana äidinmaito on pumpattava pois rinnoista ja hävitettävä.

Hedelmällisyys

Fluoreseiniin laskimoannostelun vaiktuksia hedelmällisyyteen ei ole tutkittu.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Jos mydriaasi on vältämätön fluoresoivassa angiografiatutkimuksessa, näöntarkkuus heikkenee, mikä vaikuttaa reaktiokykyyn liikenteessä sekä kyyyn käyttää koneita. Potilaalle on kerrottava, että liuoksen antamisen jälkeen ja siihen asti kunnes näöntarkkuus on palautunut normaaliksi, ajoneuvon ajaminen tai vaarallisten koneiden käyttäminen on kiellettyä.

4.8 Hattavaikutukset

Turvallis uus profiiliin yhteenvetö

Yleisimmin raportoituja hoitoon liittyneitä hattavaiktuksia olivat pahoinvointi, oksentelu, pyörtyminen ja kutina. Harvinaisempia mutta vaikeampia hattavaiktuksia on raportoitu heti fluoreseemi-injektiota jälkeen: angioedeema, hengityselinten oireet (bronkospasmi, kurkunpään turvotus, hengitysvajaus), anafylaktinen sokki, hypotensio, tajunnan menetys, kouristus, hengityspysähdyt ja sydänpysähdyt.

Hattavaikutusten taulukoitu yhteenvetö

Seuraavien hattavaikutusten katsottiin liittyneen hoitoon, ja niiden esiintyminen on luokiteltu seuraavalla tavalla: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1000$, $< 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1000$), hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$) tai tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin). Hattavaikutukset on esitetty kussakin yleisyyssluokassa hattavaikutuksen vakavuuden mukaan alenevassa järjestyskessä.

Elinjärjestelmälouokka	MedDRA:n termi (v. 16.0)
Immuniijärjestelmä	<i>Melko harvinaiset:</i> yliherkkyys <i>Harvinaiset:</i> anafylaktinen reaktio <i>Hyvin harvinaiset:</i> anafylaktinen sokki
Hermosto	<i>Yleiset:</i> pyörtyminen <i>Melko harvinaiset:</i> dysfasia, parestesia, huimaus, päänsärky <i>Hyvin harvinaiset:</i> kouristus <i>Tuntematon:</i> aivoverisuonitapahtuma, vertebrobasilaarisuonten vajaatoiminta, tajunnan menetys, vapina, hypesthesia, dysgeusia
Sydän	<i>Harvinaiset:</i> sydänpysähdyt <i>Hyvin harvinaiset:</i> angina pectoris, bradykardia, takykardia

	<i>Tuntematon</i> : sydäninfarkti
Verisuonet	<i>Melko harvinaiset</i> : tromboflebiitti <i>Harvinaiset</i> : hypotensio, sokki <i>Hyvin harvinaiset</i> : hypertensio, vasospasmi, verisuonten laajeneminen, kalpeus, kuumat aallot
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina	<i>Melko harvinaiset</i> : Yskä, kurkun kireys <i>Harvinaiset</i> : bronkospasmi <i>Hyvin harvinaiset</i> : hengityspysähdys, keuhkoedeema, astma, kurkunpään turpoaminen, hengenahdistus, aivastelu, nenän turvotus <i>Tuntematon</i> : kurkun ärsytyks
Ruoansulatuselimitö	<i>Hyvin yleiset</i> : pahoinvointi <i>Yleiset</i> : vatsavaivat, oksentelu <i>Melko harvinaiset</i> : vatsakipu <i>Tuntematon</i> : yökkääminen
Iho ja iholalainen kudos	<i>Yleiset</i> : kutina <i>Melko harvinaiset</i> : urtikaria <i>Tuntematon</i> : ihottuma, kylmä hiki, ekseema, eryteema, hyperhidroosi, ihon värin muuttuminen
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat	<i>Yleiset</i> : ekstravasaatio <i>Melko harvinaiset</i> : kipu, kuumuuden tunne <i>Tuntematon</i> : rintakipu, edeema, huonovointisuus, astenia, vilunväristykset

Valikoitujen haittavaikutusten kuvaus

Ihon keltaisuutta saattaa ilmetä, mutta se häviää yleensä 6–12 tunnin kuluessa. Myös virtsa voi värjäytyä kirkkaankeltaiseksi, mutta väri palautuu normaaliksi 24–36 tunnin kuluessa.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliuoksen yliannostusriski on hyvin pieni, joten sen käytöstä ei odoteta aiheutuvan myrkytysvaikutuksia.

5. FARMAKOLOGISET OMNAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: DIAGNOSTISET AINEET; Väriaineet, ATC-koodi: S01JA01

Fluoreseiiininatrium on lääketieteessä diagnostisena väriaineena käytettävä fluorokromi. Fluoreseiniin avulla silmänpohjan verisuonet saadaan näkyviin (silmän verkkosalvon ja suonikalvon angiografia).

5.2 Farmakokinetiikka

Jakautuminen

Fluoreseini on havaittavissa silmän keskusvaltimossa 7–14 sekunnin kuluttua laskimonsisäisestä antekubitaaliseen laskimoon annostelusta. Iho alkaa kellertää muutaman minuutin kuluessa annettaessa fluoreseiiininatriumia laskimonsisäisesti. Kellertävä väri alkaa haalistua 6–12 tunnin kuluttua annostelusta. Jakautumistilavuuden eri arviot osoittavat, että fluoreseini jakautuu hyvin interstitiaaltilaan (0,5 l/kg).

Biotransformaatio

Fluoreseini metaboloituu nopeasti fluoreseiniimonoglukuronidiksi. Kun fluoreseiiininatriumia (14 mg/kg) annettiin laskimonsisäisesti seitsemälle terveelle henkilölle, noin 80 % plasman fluoreseiniista muuntui glukuronidikonjugaatiksi yhden tunnin kuluttua annoksesta, mikä on osoitus suhteellisen nopeasti konjugoitumisesta.

Eliminaatio

Fluoreseini ja sen metaboliitit erittyvät pääasiassa munuaisten kautta. Laskimonsisäisen annostelon jälkeen virtsa pysyy lievästi fluoresoivana 24–36 tunnin ajan. Arvioitu munuaispuhdistuma on 1,75 ml/min/kg ja arvioitu maksapuhdistuma (konjugaatiosta johtuen) on 1,50 ml/min/kg. Fluoreseiniin systemaattinen puhdistuma on täydellinen 48–72 tunnin kuluttua siitä, kun potilaalle on annettu 500 mg fluoreseiniä. Vaikka erityyminen saattaa olla hitaampaa munuaisten vajaatoiminnan yhteydessä, rajalliset kokemukset munuaisten vajaatoimintaa sairastavista potilaista (GFR alle 20 ml/min) viittaavat siihen, ettei annoksen muuttaminen ole yleensä tarpeen.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Natriumfluoreseinin kerta-annosten toksisuutta koskevien tutkimusten tulokset eivät viittaa erityiseen vaaraan ihmisiille.

Fluoreseiniilla ei todettu teratogeenisia vaikutuksia rotilla ja kaneilla. Fluoreseini läpäisee istukan. Kun laskimonsisäinen annos oli 500 mg/kg, havaittiin sekä sikiössä että lapsivedessä voimakasta fluoresointia.

Mutageenisuustutkimuksissa ei todettu fluoreseiiininatriumin mutageenisia vaikutuksia.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Natriumhydroksidi (pH-arvon säätämistä varten)

Suolahappo (pH-arvon säätämistä varten)

Infektionesteisiin käytettävä vesi

6.2 Yhteensovimatottomuudet

Koska yhteensovimatottomustutkimuksia ei ole tehty, lääkevalmistetta ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa.

Fysikaalisten yhteensovimattomuusreaktioiden välttämiseksi tästä lääkevalmisteesta ei saa antaa samanaikaisesti muiden happamien injektionesteliuosten (varsinkaan antihistamiinien) kanssa saman laskimoyhteyden kautta (lisätietoja kanyyleista, ks. kohta 4.2).

Injektiopullen sisältö on käytettävä heti pullon avaamisen jälkeen.

6.3 Kestoaika

3 vuotta

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C.

Ei saa jäätää.

Säilytä injektiopullo ulkopakkauksessa. Herkkä valolle.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakauskoko (pakkauskoot)

Lasinen (tyypin I lasia) injektiopullo, jossa on harmaa klooributylipinnoitettu kumitulppa ja alumiinisinetti sekä polypropyleeninen napsautuskansi.

Pakaus sisältää 12 injektiopulhoa, joissa kussakin on 5 ml injektionesteliusta

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Liuos on tutkittava silmämääräisesti ennen antamista hiukkasten ja värimuutosten varalta. Liuosta saa käyttää vain, jos se on kirkasta eikä sisällä hiukkasia. Vain kertakäytöön. Käyttämätön lääkevalmiste tai jätte on hävittävä paikallisten vaatimusten mukaisesti. Älä käytä Fluorescite 100 mg/ml injektionesteliusta, jos injektiopullossa on halkeamia tai se on muulla tavoin vaurioitunut.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Alcon Nordic A/S
Edvard Thomsens Vej 14
2300 Kööpenhamina S
Tanska

8. MYYNTILUVAN NUMERO

22592

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 08. marraskuuta 2007
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 05. lokakuuta 2011

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

19.04.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

1 ml lösning innehåller 100 mg fluorescein (som 113,2 mg fluoresceinnatrium).

En 5 ml injektionsflaska innehåller 500 mg fluorescein (som 566 mg fluoresceinnatrium).

Innehåller natrium (från fluoresceinnatrium och natriumhydroxid) i mängder upp till 1,45 % (ca. 3,15 mmol) per dos.

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Injektionsvätska, lösning

Klar, röd-orange lösning

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Detta läkemedel är endast avsett för diagnostiskt bruk.

För fluoresceinangiografi av ögonbotten.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Vuxna inklusive äldre

Injectera snabbt 5 ml Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska i venen i armvecket efter åtgärder för att motverka extravasering har vidtagits. I de fall då mycket känsliga bildhanteringssystem används (t.ex. scanning laser oftalmoskop) bör dosen minskas till 2 ml Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska.

Pediatrisk population

Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska har inte studerats på barn och dos-responsdata är inte tillgängliga. Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska bör därför inte användas till patienter under 18 års ålder eftersom effekt och säkerhet inte har fastställt i denna åldersgrupp.

Njurinsufficiens (glomerulusfiltrationshastighet under 20 ml/min)

Begränsad erfarenhet hos patienter med nedsatt njurfunktion (glomerulusfiltrationshastighet under 20 ml/min) tyder på att ingen dosjustering i allmänhet krävs även om en längre utsöndringshastighet är möjlig hos patienter med njurinsufficiens (se avsnitt 5.2).

Dialyspatienter: Minska dosen till 2,5 ml (en halv injektionsflaska).

Administreringssätt och fluoresceinangiografi

Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska bör endast användas av läkare utbildade i utförande och tolkning av fluoresceinangiografi.

Denna produkt ska endast tillföras intravenöst.

Spola intravenösa kanyler med steril koksaltlösning (0,9 %) före och efter läkemedel injiceras för att undvika inkompatibilitetsreaktioner. Injektionen bör utföras snabbt (1 ml per sekund rekommenderas normalt) i venen i armvecket efter att åtgärder för att minska risken för extravasering vidtagits. Använd en 23 gauge fjärilskanyl för injektionen. Luminiscens uppträder vanligen i retina och koroideakärlen inom 7 till 14 sekunder.

För ytterligare instruktioner om korrekt administrering av läkemedlet, se avsnitt 6.2 och 6.6.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmäne som anges i avsnitt 6.1.

Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska ska inte injiceras intratekalt eller intraarteriellt.

4.4 Varningar och försiktighet

Fluoresceinnatrium kan medföra allvarliga intoleransreaktioner.

Om allvarlig intoleransreaktion uppkommer då angiografi utförs för första gången bör nyttan av en ytterligare fluoresceinangiografi vägas mot riskerna för svåra överkänslighetsreaktioner (med i vissa fall dödlig utgång).

Dessa intoleransreaktioner är alltid oförutsägbara men är vanligare hos patienter som tidigare har fått en biverkning efter en fluoresceininjektion (andra symtom än illamående och kräkning), hos patienter med allergi i anamnesen, t.ex. födoämnes- eller läkemedelsinducerad urtikaria, astma, eksem, allergisk rinit och hos patienter som tidigare haft bronkial asthma.

Dessa intoleransreaktioner kan inte tillförlitligt förutsägas med intradermala hudtester och det kan därför vara farligt att förlita sig därpå. Allergispecialist ska konsulteras vid diagnostisering av överkänslighet.

Förhållandet mellan risk och nytta för angiografiproceduren måste beaktas när det gäller patienter med befintliga sjukdomar som t.ex. hjärt-kärlsjukdom eller diabetes mellitus och flera samtidiga läkemedelsbehandlingar (speciellt betablockerare, se avsnitt 4.5).

Alla befintliga systemiska tillstånd som påverkar njurfunktionen kan innebära ytterligare risk för patienten. Läkaren måste göra en medicinsk bedömning baserad på förhöjt serumkreatinin, patientens ålder, sjukdomshistoria och nuvarande hälsostatus för att fastställa potentiell risk kontra nytta innan fluorescein används.

Litteraturen tyder på att fluoresceinangiografi (FA) kan orsaka kontrastinducerad nefropati (CIN) på basis av förhöjt serumkreatinin. CIN är en möjlig riskfaktor för progression till terminal njursjukdom.

Noggrann utfrågning av patienten måste utföras före angiografin för att klargöra eventuella hjärt- och lungsjukdomar eller allergier i anamnesen eller samtidig medicinering (av t.ex. betablockerare, inklusive ögondroppar) (se avsnitt 4.5). Om undersökningen är absolut nödvändig för en patient med känd risk för överkänslighetsreaktion eller en patient som behandlas med betablockerare (inklusive ögondroppar) bör undersökningen utföras tillsammans med läkare med erfarenhet från intensivvård (hjärt- och lungrädning).

Betablockerare kan minska vaskulära kompensationsreaktioner mot anafylaktisk chock och minska effekten av adrenalin vid hjärtkollaps. Innan injektion av fluoresceinnatrium sker bör läkaren kontrollera om information om samtidig behandling med betablockerare sker.

Premedicinering kan utföras. Risken för allvarliga biverkningar kvarstår dock. Premedicineringen kan bestå av orala antihistaminer (H1-läkemedel) följd av kortikosteroider före injektion av fluorescein. Med tanke på den låga frekvensen av överkänslighetsreaktioner rekommenderas dock inte denna premedicinering till alla patienter.

Risken för överkänslighetsreaktioner kräver:

- att patienten noga övervakas av ögonläkaren under undersökningen och under minst 30 minuter efter undersökningen.
- att infusionslinjen bibehålls åtminstone 5 minuter efter fluoresceininjektionen för att tillåta snabb behandling av en svår biverkan.
- tillgång till lämplig utrustning för akut återupplivning vilket först och främst kräver ytterligare en infusionslinje för återupprättande av plasmavolymen (med vattenbaserat polyjoniskt eller kolloidalt plasmasubstitut) och intravenös injektion av adrenalin i rekommenderad dos (se avsnitt 4.5).

Observera:

Extravasering bör undvikas p.g.a. fluoresceinlösningens höga pH-värde, vilket kan medföra allvarlig lokal vävnadsskada (svår smärt i armen i flera timmar, skorpbildning på huden, ytlig flebit). Man bör försäkra sig om att nålens ända sitter rätt i venen. Om extravasering inträffar bör injektionen omedelbart avbrytas. Lämpliga åtgärder skall vidtas för att sköta vävnadsskadan och lindra smärtan.

Om en röntgenundersökning utförs inom 36 timmar efter injektionen (maximal duration för utsöndring av fluorescein från kroppen), kan den ovanligt skarpa bilden av utsöndringsorganen leda till misstolkningar.

Detta läkemedel innehåller 72,45 mg natrium per 5 ml injektionsflaska, motsvarande 3,7 % av WHO:s högsta rekommenderat dagligt intag (2 g natrium för vuxna).

4.5 Interaktioner med andra läke medel och övriga interaktioner

Fluorescein är ett relativt inert färgämne och särskilda interaktionsstudier har inte utförts. Några få fallbeskrivningar rapporterar om möjliga interaktioner med organiska anjontransportörer och interferens med vissa laboratorietest. Det är möjligt att fluorescein kan påverka vissa blod- och urinvärden i upp till 3–4 dagar efter tillförseln. Försiktighet bör iakttas då man uppföljer koncentrationen av läkemedel med smal terapeutisk bredd som t.ex. digoxin eller kinidin. Förenningar som hämmar eller konkurrerar med aktiv transport av organiska anjoner (t.ex. probenecid) kan påverka systemprofilen av fluorescein.

Samtidig användning av Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska och betablockare (inklusive ögondroppar) kan i sällsynta fall utlösa svåra anafylaktiska reaktioner. Betablockerande medel kan reducera de vaskulära kompensationsreaktionerna mot anafylaktisk chock och även reducera effekten av adrenalin när det föreligger kardiovaskulär kollaps som kan kräva intensiv läkemedelsbehandling och även åtgärder i form av återupplivning (se avsnitt 4.4).

Samtidig intravenös injektion av andra lösningar eller blandning av Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska med andra lösningar bör undvikas, eftersom möjligheten av interaktioner inte kan uteslutas.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns inga eller begränsad mängd data från användningen av Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska i gravida kvinnor. Djurstudier tyder inte på teratogena effekter (se avsnitt 5.3). Som en försiktighetsåtgärd bör man undvika användning av Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska under graviditet.

Amning

Fluoresceinnatrium utsöndras i bröstmjölk efter systemisk administrering i upp till 7 dagar. En risk för det ammade barnet kan inte uteslutas. Efter fluoresceinangiografi bör ett amningsuppehåll på 7 dagar göras. Bröstmjölken bör pumpas ur och kastas under denna period.

Fertilitet

Inga studier har utförts för att utvärdera effekten av intravenös administrering av fluorescein på fertilitet.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Om mydriasis krävs för undersökningen med fluoresceinangiografi så påverkas synförmågan och därigenom möjligheten att framföra fordon eller använda maskiner. Patienten bör informeras om att framförande av fordon och användning av maskiner ska undvikas tills synskärpan blivit återställd.

4.8 Biverkningar

Summering av säkerhetsprofilen

De vanligast rapporterade behandlingsrelaterade biverkningarna var illamående, kräkning, syncope och pruritus. Mindre frekventa men allvarligare biverkningar har rapporterats strax efter injektion av fluorescein, såsom angioödem, andningspåverkan (bronkospasm, larynxödem och andningssvikt), anafylaktisk chock, hypotension, medvetslöshet, kramper, andningsstillestånd och hjärtstillestånd.

Biverkningslista i tabellform

Följande biverkningar bedömdes vara behandlingsrelaterade och har klassificerats i enlighet med följande: Mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, \leq 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\ 000, \leq 1/1\ 000$), mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$) eller ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data). Biverkningarna presenteras inom varje frekvensgruppering enligt minskande allvarlighetsgrad.

Klassificering av organsystem	Av MedDRA rekommenderad term (v. 16.0)
Immunsystemet	<i>Mindre vanliga</i> : överkänslighet <i>Sällsynta</i> : anafylaktisk reaktion <i>Mycket sällsynta</i> : anafylaktisk chock
Centrala och perifera nervsystemet	<i>Vanliga</i> : syncope <i>Mindre vanliga</i> : dysfasi, parestesi, yrsel och huvudvärk <i>Mycket sällsynta</i> : konvulsioner <i>Ingen känd frekvens</i> : cerebrovaskulär händelse, vertebrobasilär insufficiens, medvetslöshet, tremor, hypoestesi och dysgeusi
Hjärtat	<i>Sällsynta</i> : hjärtstillestånd <i>Mycket sällsynta</i> : angina pectoris, bradykardi och takykardi <i>Ingen känd frekvens</i> : myokardinfarkt
Blodkärl	<i>Mindre vanliga</i> : tromboflebit <i>Sällsynta</i> : hypotension och chock <i>Mycket sällsynta</i> : hypertension, vasospasm, vasodilatation, blekhet och värmevallning
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum	<i>Mindre vanliga</i> : hosta, känsla av trång strupe <i>Sällsynta</i> : bronkospasm

	<i>Mycket sällsynta:</i> andningsstillestånd, lungödem, astma, larynxödem, dyspné, nysningar och näsödem <i>Ingen känd frekvens:</i> svalgirritation
Magtarmkanalen	<i>Mycket vanliga:</i> illamående <i>Vanliga:</i> obehag från buken och kräkning <i>Mindre vanliga:</i> buksmärta <i>Ingen känd frekvens:</i> ulkning
Hud och subkutan vävnad	<i>Vanliga:</i> pruritus <i>Mindre vanliga:</i> urtikaria <i>Ingen känd frekvens:</i> utslag, kallsvettning, eksem, erytem, hyperhidros och hudmissfärgning
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället	<i>Vanliga:</i> extravasering <i>Mindre vanliga:</i> smärta och värmekänsla <i>Ingen känd frekvens:</i> bröstsmärta, ödem, allmän sjukdomskänsla, asteni, frossa

Beskrivning av selekterade biverkningar

En gulaktig missfärgning av huden kan uppkomma men den försvinner vanligen inom 6–12 timmar. Urin, som också erhåller en skarpt gul färg av fluorescein, återfår sin naturliga färg efter 24–36 timmar.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nyttariskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

Webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Inga toxiska effekter förväntas med tanke på den minimala risken för överdosering av Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Diagnostika, färgämnen

ATC-kod S01JA01

Fluoresceinnatrium är en fluorokrom som används inom medicinen som ett färgämne för diagnostiskt bruk. Fluorescein används för att synliggöra blodkärl i ögonbotten (angiografi av retina och choroidea).

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Distribution

Inom 7–14 sekunder efter intravenös administration i venen i armvecket uppträder fluorescein vanligen i den centrala artären i ögat. Inom några minuter efter intravenös tillförsel av fluoresceinnatrium uppträder en

gulfärgning av huden; denna börjar försvinna 6–12 timmar efter tillförseln. Olika uppskattningar av distributionsvolymen för fluorescein tyder på att substansen distribueras väl till interstitiella rum (0,5 liter/kg).

Metabolism

Fluorescein genomgår snabb metabolism till fluoresceinmonoglukuronid. Efter intravenös administration av fluoresceinnatrium (14 mg/kg) till 7 friska frivilliga hade ungefär 80 % av fluorescein i plasma omvandlats till glukuronidkonjugat 1 timme efter tillförsel, vilket tyder på relativt snabb konjugering.

Eliminering

Fluorescein och dess metaboliter utsöndras huvudsakligen via renal exkretion. Efter intravenös tillförsel förblir urinen lätt fluorescerande i mellan 24 och 36 timmar. Uppskattningar tyder på en renal clearance på 1,75 ml/min/kg och hepatisk clearance (beroende på konjugering) på 1,50 ml/min/kg. Systemisk clearance av fluorescein är i huvudsak komplett 48 till 72 timmar efter tillförsel av 500 mg fluorescein. Även om en längre utsöndringstid är möjlig hos patienter med nedsatt njurfunktion, så innebär den begränsade erfarenheten hos patienter med nedsatt njurfunktion (glomerusfiltrationshastighet under 20 ml/min) att ingen dosjustering i allmänhet behöver genomföras.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Prekliniska data för fluoresceinnatrium tyder inte på några särskilda risker för människor baserat på toxicitetsstudier med enstaka tillförsel.

Ingen teratogen effekt av fluorescein kunde visas hos råtta eller kanin. Fluorescein går över placentabariären. Efter intravenös tillförsel av 500 mg/kg upptäcktes intensiv fluorescens i både foster och amnionvätska.

Mutagenitetsundersökningar visade inga tecken på mutagena effekter av fluoresceinnatrium.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälvpämnen

Natriumhydroxid (för pH-justering)

Saltsyra (för pH-justering)

Vatten för injektionsvätskor

6.2 Inkompatibiliteter

Då blandbarhetsstudier saknas skall detta läkemedel inte blandas med andra läkemedel.

För att undvika fysikaliska inkompatibiliteter skall detta läkemedel inte tillföras samtidigt som andra injektionsvätskor med surt pH (särskilt antihistaminer) genom samma infusionslinje (se avsnitt 4.2 för information om kanyler).

Öppnad injektionsflaska måste användas omedelbart.

6.3 Hållbarhet

3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25 °C.

Får ej frysas.

Ljuskänsligt. Förvara injektionsflaskorna i ytterkartongen.

6.5 Förpackningstyp och inne håll

Injektionsflaska av glas (typ I) med grå klorobutylöverdragen gummipropp och aluminiumförslutning med flip-off av polypropylen.

Förpackningen innehåller 12 injektionsflaskor å 5 ml injektionsvätska.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Lösningen skall inspekteras visuellt avseende partikelinhåll och missfärgning före användning. Lösningen skall bara användas om den är klar och fri från partiklar. Endast för engångsbruk. Kassera eventuell kvarvarande lösning i enlighet med lokala föreskrifter. Använd inte Fluorescite 100 mg/ml injektionsvätska om injektionsflaskan är spräckt eller skadad på något sätt.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Alcon Nordic A/S
Edvard Thomsens Vej 14
2300 Köpenhamn S
Danmark

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

22592

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för första godkännande: 08. november 2007
Förnyat godkännande: 05. oktober 2011

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

19.04.2022